

pană când ajunge, ostenind țara, să aibă majoritatea ce-i trebuie pentru prefacerea, dupe plac, a constituțiunii. Și odată constituțiunea astfel prefăcută, mai pas de luptă pe căi legale pentru principii liberale.

Voit! să creați un precedent nenorocit, care ne-ar putea face, in împrejurări triste, să pierdem și bruma de garanții legale ce le avem scrise pe hârtie, încercați de disolvați aceste camere de revisuire!

Teoria disoluționistă, care s'a agit prin unele cercuri politice, ne speria pentru viitor mai mult, de cât toate țipetele de buhă protectoare a neamului județesc, mai mult de cât chiar împotrivirea la cererile Europei. De aceea ne împotrivim absolut la această teorie.

Bărbații, cari n'au curajul de a merge cu țara in contra Alianței israelite, să coboare treptele puterii, căci cine nu scie să se coboare, ajunge să se rostogolească.

Noi dorim, ca acest cabinet să părăsiască deprinderile bizantine, să meargă înainte cu țara, resolvând cesțiunea israelită in sensul proiectului majorității deputaților, și să se pună cu zel pe lucru; spre a deștepta și imputernici viața economică a acestei țări, prin scoale de meserii și institute de credit agricol și industrial, și printr'o administrațiune harnică, cinstită și destoinică.

Un minister, care s'ar purta astfel, poate fi sigur de sprijinul majorității țării, care este sântul de sterpele lupte de vorbe, ale partidelor fără caractere distinctive, și vroeste o patriotică lucrare pentru consolidarea instituțiilor noastre constituționale și pentru imputernicirea economică a statului românesc liber și neatârnat.

CRONICA ZILEI

In adunarea ce s'a ținut a-altă-seră la hotel Midi, s'a decis, ne spune „Voc. Cov.“, fundarea unui club de *vogueurs*, cu toată opunerea mai multor membri din societatea de gimnastică.

Clubul va purta numele de *Danubius* și va începe a funcționa la 1 Septembrie viitor.

Duminecă se va face alegerea comitetului permanent al clubului.

D. Al. Băicoianu, s'a retras definitiv din funcțiunea de director al serviciului penitenciar. Toți cari cunosc inaltele merite ale d-lui Băicoianu și distincțiunea cu care a condus acest serviciu, simt părere de rău despre retragerea acestui bărbat.

Loc-țitorul său, până la numirea următorului, este d. T. Măldărescu, sub-directorul acestui serviciu.

In curtea de casație au intrat, in anul trecut judiciar, 868 procese, din cari s'au rezolvat 776, cam 5 procese la două zile. Cele mai multe au fost criminale, de vindăr și electorale.

O notiță pentru statistica socială.

Consiliul camunei Galați, in ședința sa din 17 curent, s'a rostit categoric, zice „Vocea Convulsiunii“, că recunoaște necesitatea și admite in principiu crearea unei linii de tramvai.

„Acest omagiu făcut ideilor de progres, a fost

resultatul unei propunerii din partea direcțiunii tramvaiurilor din Bucuresci.

Aplaudăm și noi acest vot al consiliului camunei Galați.

Ieri, după 11 ore a. m. s'a aprins un butoiu cu spirit, intr'o pînă a hotelului „Dacia“.

Se zice că s'ar fi ars binișor vr'o trei oameni, din a căror neprevădere s'ar fi aprins butoiul și cari au voit să 'l stingă.

Unul din ei ar fi și murit in spitalul Brăncovenesc.

Pompierii alergând răpede, focul nu s'a putut întinde.

DIN AFARA

Starea lucrurilor in Rumelia Orientală.

O corespondență din Constantinopol a ziarului „Deutsche Ztg.“, descrie in colorii foarte intunecate starea lucrurilor din Rumelia orientală.

Causa tuturor miserilor, neultămirilor și turburărilor eventuale, ce cutreeră și amenință aceasta nenorocită țară, ar fi exclusivismul Bulgarilor deoparte și de altă parte starea de nedreptățire, in care se găsesc Grecii și Musulmanii. Iată propriile cuvinte a le menționatei corespondențe:

Știrile ce ne vin din Rumelia Orientală schițează spiritul populațiunii grece de acolo ca foarte agitat. Grecii se ved reduși de către Bulgari la rolul de minori, sunt strimtorați și despoiați de toate drepturile lor.

De aceeași silnicie se plâng și Musulmanii. Poarta este asediată cum se cade de jalbe și protestări; admonierile ce le adresează dănsa guvernatorului general rumeliot sunt însă zadarnice, căci guvernatorul însuși nu poate face nimic împotriva pretensiunilor Porței.

Astfel se desfășură in Rumelia Orientală un chaos funest pentru actualitate și a le căruj urmări nu se pot încă prevedea.

Germania, Rusia și — China.

De o mare insemnătate, mai mult politică, decât militară, este un articol, care a apărut zilele acestea intr'un ziar militar din Berlin—un fel de oficios al ministerului de resboi prusian—asupra sorțiilor unui resboi ruso-german și a lucrurilor ce sunt de a se lua in seamă in fața lui, din punctul de vedere militar.

„Deutsche Heereszeitung“ — acesta este numele ziarului — caută înainte de toate, pentru eventualitatea unui astfel de resboi, un aliat, care să stie sprijini cu eficacitate acțiunea germană și să poată crea cât mai multe dificultăți armatelor rusesce. Ziarul militar german nu găsește acest aliat in Europa, ci in Asia, și numele lui este — China.

Motivele cari îl fac a stăruj pe lângă această idee sunt cam următoarele: Granițele dintre Rusia și China sunt de 8,540 chilometri, niște granițe neficcate cu precisiune, cari pricinuesc dese neînțelegeri între cele două mari imperii asiatice, ce de

regulă se sfârșesc cu violări de granițe, conflicte și adeseori lupte mai săngeroase. Chinezii sunt apoi un popor, care ține mla ceea ce are și stăruiesc cu multă cerbicie a recăștiga ce a pierdut. Câte cuceriri chinezesci nu au făcut însă până acum Rușii! Nu s'ar putea oare, eși zice după aceste considerațiuni foia militară germană, să ne facem din China un aliat, care la un semn al nostru să înceapă un resboi de recuceriri in Rusia asiatică, și care, in fața întinderii colosale a granițelor și a dificultăților terenului, va neutraliza Rușilor cel puțin 200,000 oameni, un insemnat câștig pentru Nemți.

Acesta e motivul, incheie organul berlinez, pentru care China poate și trebuie să fie privită ca aliatul firesc al Germaniei. Cu cât se va amăna acum mai tare momentul, când China va putea trage foloase din neînțelegerile ruso-germane, cu atât și armata chineză se va apropia mai mult de capătul transformării sale și când va intra in foc, cu o energie indoită și cu sorții triumfului sporiți in mod simțitor, va putea preocupa in Asia o armată rusă cu atât mai mare, de care vom scăpa noi.

Nu cercetăm, dacă sunt intemete și admisibile rațiunile militare, de cari vorbesce acest articol, deși, nu prea credem că China va putea crea nevoi simțitoare Rusiei, Accentuăm însă, cum am mai zis, importanța politică a articolului. Când ziare serioase și încă foj militare oficioase încep a vorbi de eventualități resboinice, cum vorbesce, ca specimen, astăzi organul citat,—acestea eventualități nu pot întârzia mult. Resboiul între Germania și Rusia nu mai este, cum se confirmă pe zi ce merge, decât o *cesțiune de timp*. Ajuta-i-va însă Germaniei China, și o va ajuta cum se cade, e o problemă de a două mână numai, de care nu ne ocupăm.

Societatea corpului didactic.

Suntem rugați a publica următoarea circulară către toți d-nii directori ai institutelor publice de instrucțiune din țară, ceea ce și facem cu plăcere.

Domnule director,

Prin inițiativa mai multor bărbați, inspirați de sentimentele cele mai meritorii pentru școală, s'a constituit, după mai multe încercări și stăruințe, societatea „Corpului didactic din Romania“.

După ce statutele acestei instituțiuni s'au elaborat și aprobat de adunarea generală a membrilor, cu reședința in capitală, consiliul de administrațiune a solicitat de la guvern, prin d-l ministru al instrucțiunii publice, recunoașterea societăței și aprobarea statutelor ei. Onor. guvern, convins de bună seamă, de trebuințele și foloasele unei asemenea instituțiuni, a primit cu bună voință cererea noastră și prin înaltul decret sub No. 1283.79 societatea „Corpului didactic din Romania“, a fost recunoscută și statutele ei publicate prin „Monitorul Oficial“, No. 132.

Nu ne propunem a analiza aci actul constitutiv al societăței, nici a semnala rolul impor-

d-na Gerard propuse bărbatului său să se întoarcă in Franța prin Milan, Genua, Nisa, Marsilia, dar George de Hamel nu primise; încă de la plecarea lor George de Hamel nu voi să urmeze drumul obicinuit de aici ce merg in Italia și făcuse un ocol foarte mare spre a nu trece prin sudul Franței, care, zicea el, nu-i plăcea de loc.

De altminteri Marcella fu foarte mulțumită și nici o dată vre o călătorie nu fu mai încântătoare. Mă străbătura întreaga Italie, se opriră la Florența și Roma, petrecură iarna la Neapole și plecară in primăvara viitoare către Italia de nord și Elveția; se apropiau încet de Franța, uitându-se mereu spre locurile ce lăsa în urma lor spre a le suride pentru ultima oară George găsi la Geneva o serisoare post restant din partea mamei sale:

„Tu ești fericit, mi zici, cum n'ai fost nici o dată, soumpul meu fiu, i scria d-na Gerard; iată un cuvânt pentru a veghia neincetat asupra ferioarei tale, Italia și Elveția te-au făcut să nu te mai gândesci la nimic alt, de cât la amorul tău; deci nu te grăbi, să vii in Franța. A! de sigur că mă gândesc la timpul când mă voi putea arunca in brațele tale, și a nu mă

tant, ce „Corpul didactic“ este chemat a dobandi și păstra in țară: dispozițiunile formulate in primele articole din statute sunt opera unor bărbați de inimă și de știință, cari doresc ca literatura, științele, artile și, dimpreună cu dănsule, învățătorii de toate gradele, să posedă luminele, să câștig prestigiul de care se bucură semenii lor in țările vecine, la națiunile surori.

Avem trebuință însă, in momentul intrării noastre in activitate, a ve face cunoscut cu precisiune și in toată întinderea, misiunea incredințată „Corpului didactic“, și silințele ce societatea este in drept a ascepta, a reclama, de la fiecare din membrii săi.

Experiența împrejurărilor prin cari trecem ne arată, că sunt încă multe de făcut in țară in ceea-ce priveste instrucțiunea in genere. Nu s'a indeplinit tot ce se putea face pentru educațiunea Românilor, cu toți o seim; nu s'a asigurat bunul trai al profesorilor, cari de la cel d'antăi până la cel din urmă nu sunt răsplătiți proporțional cu serviciile ce li se reclamă: putem, din nefericire, afirma și noi, că „se face o nedreptate și o imprudență cu dănsii, nedreptate, căci nu li se oferă ecivalentul sacrificiilor ce fac; imprudență, căci sunt silii, cei mai mulți dintre profesori, ași căuta resursă in lucrări străine de profesiunea lor. Dar chiar această situațiune trebuie să ne indemne a ne felicita de ceea-ce s'a realizat și să ne incurageze a ne indoi activitatea spre a păși cu zel pe calea ameliorărilor și a progresului.

Trebuie să ne desobicinuim a pretinde și ascepta toate reformele și îmbunătățirile de la guvern, și a nu crea de cât prea puțin, aproape nimic, prin inițiativa privată. Trebuie să pledăm cu toții cauza instrucțiunii și a educațiunii înainte cetățenilor; să ne facem propagatorii măsurilor înțelepte și progresiste printre notabili localității; să răspândim idei sănătoase, in materia de instrucțiune, printre populațiune; să stimulăm pe contribuabili și să-i facem să înțeleagă, că economia pentru instrucțiune este pierdere și risipă, că tot ce se cheltuesce pentru dănsa este un capital sigur și cu folos întrebuințat.

Nu este de ajuns ca învățătorii de toate gradele să poadă cunoscințele profesiunii lor, ci trebuie să devină nisece bărbați zeloși și luminați, capabili a mișca, prin a lor influență, toate forțele intelectuale ale localității, unde funcționează, in favoarea învățământului. Aceasta este chemarea pe viitor a membrilor corpului didactic.

Sarcina este grea, într'adevăr, domnule director, dar să lucrăm cu bărbăție, nimic nu se poate realiza fără sacrificii; și apoi, reflecșiunea amară asupra timpului pierdut nu este dănsa un stimulent puternic spre a ne pune la lucru?

Nu prin legi, nu prin intimidări, ori prin puterile publice, se va exercita influența noastră pentru progresul moral al cetățenilor și al învățătorilor, ci prin educațiune, prin iubire și inteligență. Pentru aceasta va fi necesar ca membrii societății noastre să se concerteze unii cu alții, ca spiritul de disciplină, de unitate de vedere, de ră pungere, să se lățească și să se manție între dăși. Cum am putea realiza aceasta, dacă nu prin intrunirea tuturor învățătorilor intr'un singur corp, ca intr'un vast consiliu? Ca și pentru cele alte profesiuni, „un asemenea consiliu va exercita, fără prejudețiul legilor și regulamentelor in vigoare, o influență considerabilă

smulge de la tine de cât pentru a stränge pe inimă mea pe aceea pe care tu o iubești, și care te face fericit, dar sunt tare, știu să aștept. Am așteptat atâta! Stăi dar in țara unde te va întâlni scrisoarea mea cât se va putea de mult, De ce să ne întâlnim așa de curând? Nu putem să ne ferim de a vorbi de un timp pe care trebuie să ne s'lim a' l sterge din memoria noastră. Dacă nu te-am insoțit, dacă m'am lipsit de ferioarea de a fi martorul veseliei tale, este de teama, ca prezența mea să nu îți aducă aminte suvenirele care ar putea să te turbure. Urmează consiliile mele, prea scumpul meu fiu; nu te gâsești bine de trei ani? Nu ț-am comandat bine viața? Această căsătorie, care tu o doreai foarte mult și pe care lealitatea ta te impiedica de a o face, nu sunt ei care am voit'o, nu sunt ei care ț-am zis: „Iată toată răspunderea asupra mea, tu mi datorești supunere“ pentru că sunt mama ta și pentru că am suferit pentru tine; ești ordon de a fi fericit. Tu ești, Voese să fii tot-d'a-una, și îți repet: Nu te sil de a mă vedea.

După ce citi această scrisoare și medită asupra ei, George sfătui pe Marcella de a petrece in Elveția restul verei. Ei căutară dar un loc

FOIȚA ZIARULUI „INAINTE“, 52

ARTICOLUL 47

DE
ADOLPHE BELLOT

PARTEA III.

INALTA POLITIE

— Urmare —

IX.

La câte-va leghe de lacul Zürich se află un frumos și mic oraș numit Baden, pe care trebuie să ne păzim a nu-l confunda cu omonimul său din marele ducat de Baden.

La picioarele orașului Baden, de alungul cascadei acoperite de plante agățătoare, și al grădinelor pline de flori, curge Lunatul, unul din acele râuri, al căruj secret îl are numai Elveția; ele eși ia sorgintea dintr'un munte pentru a merge să se asvirle intr'un lac vecin și pare că voese a se despăgubi de scurtul drum al percursorului lor prin repezițiunea curentului.

Marile fluvii cari curg liniștite și cu majes-

tate către mare printre bogatele pășuni, te fac gânditor și adesea trist; Lunatul din contră, cu săriturile sale neregulate, cascadele sale neprevădute, miclele sale valuri albastre, pietrele și stâncele albiei sale, pe cari le lasă câte o dată descoperite și cari strălucesc la soare, risipesc ori ce grijă, te face vesel fermecându-ți privirea.

Ținutul Baden este într'adevăr delicios; nu este încă Elveția cu marii săi orizont și pădurile sale de brați; dar se ghioește, ca să zicem așa. La spatele dealurilor inverdate, cari se întind pe ripa stângă a Lunatului, se găsesc munți inalți acoperiți de zăpadă. Urmând cursul acestui frumos riș vom ajunge de sigur, la lacurile Zürich, Neuchatel sau Constanța: niște mări interioare, niște oceane închise între munți.

Pentru călătorul care vine a privi muntele Alb sau a strebate Geneva, Berna, Lussana, Zurich, in fine toată Elveția și care începe a se obosi de admirațiunea sa continuă, dar pe care suvenirul de tot ce a vădut îl reține încă, Badenul presintă un azil delicios.

George de Hamel cu soția sa se oprise la Baden după ce stătuse in Italia iarna, care urmă îndată după căsătoria lor.

Marcella de Brives care de 6 luni se numia,

pentru protecțiunea intereselor colective și individuale ale profesorilor.», Lipsei de emulațiune și de unire, izolării aproape complete, în care trăiesc actualmente diversele clase ale învățătorilor, societatea și propune a substitui utile și fecunde relațiuni de confrățire. Numai ast-fel se vor elimina dificultățile, cari despart pe membrii instrucțiunii, unii de alții, numai pe această cale se va mări influența, securitatea și demnitatea lor; ast-fel, în definitiv, *institutele publice de instrucțiune și vor putea crea o viață proprie, o istorie, un renume, o tradițiune a lor.*

Practicarea statutelor reclamă, negreșit, din partea fie-cărui membru, un adaos de muncă și sacrificii; dar sunt conștienți, domnule director, că în momentul de față, când necesitatea atacurilor, diversitatea pretențiunilor și greutatea împrejurărilor provoacă concursul luminilor și sacrificiilor tuturor, membrii învățământului, acești agenți direcți ai perfecționării morale și materiale a poporului, nu vor sta indiferenți.

Iată, domnule director, vederile noastre asupra misiunii în viitor a corpului didactic.

Remâne acum a dobândi, pentru ca Societatea să poată intra cu succes în activitate, adăugarea domniei-voastre și a colegilor domniei-voastre la statute, din care am onoarea a vă trimite... exemplare. Resultatul mijlocirii ce veți bine voi a eșeroita în numele nostru, îl veți consemna în alăturata listă de prenumere, pe care vă rugăm a ne o înapoia, conform indicațiunilor notate într-ănsa.

În așteptarea răspunsului domniei-voastre asupra celor ce preced, vă rugăm domnule director, să bine-voiți a primi asigurarea sentimentelor înaltei noastre considerațiuni.

Președinte, C. Bosianu.

Secretar, N. Kirilov.

ARENA ZIARELOR

„Românul, dupe ce înfățișează nenumăratele dificultăți ce am întâmpinat cu îndreptarea patriei noastre pe calea progresului, arată că, spre a ajunge la gradul de cultură, pe care îl învidiam altor părți ale Europei, cată să mai lucrăm încă mult.

Să lucrăm — zice el, — în sensul civilizațiunii, în sensul progresului. Să mergem înainte și nu înapoi, cum pretind conservatorii noștri.

Mai departe, organul liberal găsește că cesțiunea israelită, așa precum ne-au pus-o în față marile puteri ale Europei, nu este „de cât o revelațiune, un *memento* pentru noi Români, un indemn puternic spre a ne pune pe lucru și a realiza partea cea mai reală a existenței noastre naționale.» Deci să nu ne supere de loc art. 44 din tratatul de Berlin, adăugă dânsul, căci el nu e impus de cât spre folosul nostru.

Lăsând de o parte acest mod de a legitima cu anticipație desastroasele consecințe ale art. 44, așa precum ni-l impune Europa—Să vedem cu ce trebuie să ne împotrivim acestui *reș* necesar pentru desmetierearea noastră, cum vrea să zică „Românul.” Două sunt mijloacele cele mai sigure și mai practice :

— Îmbunătățirea stării Sateanului, prin mari înlesniri date dezvoltării agriculturii și industriilor locale,

unde ar putea să se odihnească de lungă vreme călătoria, un cuib unde să și ascundă amorul lor. Întemplantarea și duse la Baden, și închirierea o mică casă pe țermul Lunatului.

Plecății din Paris a doua și după căsătoria lor, ei duceau de gease luni cea viață de otel, atât de nepotrivită pentru luna de miere; abia avusese timp să se iubească pe sub acuns în timpul repedei călătorii prin toate orașele Italiei și ale Elveției. Acum, departe de sgomot, departe de lume, retrași în încăntător lor azil seau preumblându-se prin marele păduri de brazil eari învecinată locuința lor, ei puteau, fiind unul lângă altul, se și repete fără încetare oă se adorau.

Zilele urmau unele după altele fără ca nimic se turbure liniștea acestor două ființe, cărora totul părea oă le suride, cari trăiau în presinte, uitând trecutul, și fără a se îngriji de viitor.

Cu toate acestea într-o zi, în urma unei conversațiuni, de o mică importanță în aparență, un nor străbătu cerul lor cel senin.

Ne având de cât-va timp noutăți din Franța, ei rugaseră pe proprietariul care locuia în vecinătatea lor, de a le procura un ziar frances.

Proprietarul le promise, se ținu de cuvânt și

Instrucțiunea publică pusă pe base ma practice și răspândită cu eficacitate pentru toate clasele societății române.

* * Reproducând și comentând *clausele* pe cari guvernul german — dupe informațiunile „Binelui public” — ar avea de gând să ni le impună la modificarea constituțiunii noastre, „Timpul” se exprimă astfel :

Când ni se vorbește de *opt* categorii în loc de *cinci*, ca mai înainte, când se calcă în sfera dreptului nostru privat, impunându-ni-se preschimbarea legilor noastre civile, simțul datoriei, instinctul de conservare națională și de apărare a dreptului, cari au inspirat hotărârea majorității, se vor stinge oare ?

Să sperăm că nu.

* * „Presa” analizează comentariile ce gazetele streine face despre misiunea d-lui Boesescu. Ea constată că atitudinea presei independente, de și măgulitoare pentru ministrul român, este însă foarte rezervată, cât privește rezultatul de reușită ori de nereușită a misiunii sale; iar de altă parte, că organele alianței israelite nu încetază a denatura scopul călătoriei d-lui Boesescu, asigurând *a priori* că nu va reuși în întreprinderea sa.

Abstracțiune făcând de afirmările organelor evreesci, „Presa” se îngrijesc mult de reserva ziarelor indepedente, care mulțumindu-se numai de a spune, „că cesțiunea israelită n'a fost bine cunoscută de Europa” au aerul de a scuza nesuccesul d-Boesescu.

* * Cu un violent răspuns, dar cât se poate de întemeiat pe dreptatea cauzei române, întâmpină „Binele public unul din cele din urmă articole, prin care Românul” presinta din nou cesțiunea israelită ca *urginte*, acum când se dederă la iveală pretențiunile și categoriile Alianței, formulate prin d-l de Bismarck, și afirma că numai categoriile d-lor Rosetti-Brătianu sunt o soluțiune, că opiniunea contrară nu merită acest nume, ci că ea „va arunca România în cele mai *groase* și *periculoase* complicații.”

Ne pare rău că spațiul nu ne permite, căci spicuiala ce „Binele Public” trage „Românului”, merită a fi reprodușă în întregul ei.

Serviciul Telegrafic al „Romaniei Libere”

de la 1 Septembrie — 9 ore dim.

Viena, 31 August. — „Montag Revue”, într'un articol publicat asupra proiectului de buget al anului 1880, care va fi presintat după reunirea Reichsrathului, demonștră neștrămuita intențiune a guvernului austriac de a ajunga din prevederile sale bugetari perspectiva vr'unnă deficiț, afară de cheltuelile ce ar putea cere încă ocupațiunea Bosniei și Herțegovinei, eventualitate ce toate astea puțin probabil.

Acest rezultat va fi obținut prin adăogirea ce se manifestă deja în anul acesta; prin reducerea bugetului armatei, pe cât împrejurările vor permite, și prin adoptarea oare-cărora proiecte de impozit, elaborate de guvern,

dede Marcelei, care se găsea singură în salon în momentul visitei seale, un număr din „Journal des Débats”, la care era abonat un locuitor din Baden.

Pe când George, retras în camera sa, scria numei sale, Marcella și arunca ochiul pe jurnal; când bărbatul său veni lângă dânsa, ea îl arătă zicându-i.

— Eată privește acest articol după pagina a treia.

George citi aceste cuvinte.

Curtea de casațiune, camerele reunite, președenția d-lui prim președinte, Tropolog.

Căsătorie contractată prin eroare cu un întemnițat liberat. — Cerere de anulare.

— Nu și se pare curios? zise Marcella care nu putea să și esplice impresiunea produsă asupra lu George, a cărui figură era cu toul ascunsă de jurnalul desfăcut înaintea lui.

El nu răspunde.

— Dar ce ai? l întrebă ea.

— Ești? Nimic, zise el cu voioiune.

El strinse jurnalul și se pregătea să-l pue în buzunar, când Marcella zise :

— Dar bine, ești n'am finit; d'abia incepușem acest articol. . . Oh! deașă ai fi delicat, ai

Serajevo, 31 August. — Intrarea comisiunii militare austriece în Sandjakul de Novi bazar să făcut fără a provoca nici o rezistență.

Noutățile primite până acum spun, că trupele austriece vor ocupa fără indoeală linia Limulu, fără a întâmpina greutăți.

Berlin, 31 August -- Un congres de ziariști s'a deschis azi la Eisenach; 32 de ziare germane sunt reprezentate.

— de la 1 Septembrie - amiaz.

Paris, 1 Septembrie. — Alegerea unui deputat, ce s'a făcut ieri în circumscripțiunea de la Bordeaux, unde e ca candidat d. Blanqui, n'a dat un rezultat hotăritor; duminica viitoare va fi un scrutin de balotagiu.

Cetinge, 1 Septembrie. — Principele de Munte-negru s'a imbarcat ieri, la Cattaro, pe corabia de rășboii „Andreas Höfer, ca să se ducă la Viena, prin Trieste.

Se crede în general, că călătoria sa se raportează la țermuirea granițelor turco-muntene-grene.

Sofia, 31 August. — Principele Alexandru I a primit astăzi, în audiență solemnă, pe trâmăsul principelui Serbiei.

Londra, 1 Septembrie. — Englitera a rechiămat pe ministrul reședinte, pe care îl întreține a pe lângă regele Birmaniei.

„Daily News”, anunță moartea generalului Lazarew, comandantul expedițiunii ruse în Asia.

După „Daily Telegraph”, negocierile privitoare la fiscarea granițelor Asiei mici, se vor reincepe de pu aenom.

Se telegrafiază din Berlin către „Morning Post”: „Lămuririle, date de cabinetul din Bucouresci guvernului streine, ar fi isbitut a dovedi, că n'ar fi prudent a se da Israelitilor din România o naturalizare în ansă.

(Havas)

CINIE- ACOLO ?

A pătit-o Romeo N. din Ploesti! Romanțele amoroase i-au făcut mult rău. Numai Plutone a putut răpi pe Proserpina fără ca poliția lui Joe să îl pună la ștraf. Astăzi numai poți rupe o floare din grădina familiei fără a fi pedepsit. Ai răpit pe Irina și ai fugit la Bucouresci nobile venetiian Alege între temnița și altar!

Tot din Ploiesci a sosit incognito cavalerul C. P., spre a face observațiuni auro-file pe la comptoarele din Lipsca. El pare a fi correspondentul financiar al unei societăți anonime, fără reședință cunoscută. Prefectul capitalei, aflând de nobila sa sosire, l'a pofit la dejunul poliției.

Occidentul (strada) este în pericol! Din punga unui vândător de pâine a sburat cam vr'o 55 de galbină. Sluga să fiă scamatorul? Cine te puse, nene Sofire, să te muți la n-rul 13? Nu șiciai că 13 este numărul dracolui?

Scena se petrece la bal, la Franzelaru. Eroii sunt doi sergenți de la vânători, cu mustața ibrim și cu mânuși de căprioară. Eroinele Mița și Sița, două ingenuități din mahalaua Antim. Intre persoanele comediiei figurează jandarmul de serviciu și ipo-comisarul despărțirii, invitați și invitate.

Intriga vom povesti-o altă-dată. Desnodământul n'a fost vesel, căci eroii stau la arestul casarmei.

șede la mine și mi l'ai citi Acest proces mă interesează. Ia cugetă! O femeie tânără, care de o dată după mai mulți ani de căsătorie află că bărbatul său este un liberat din temnița. E ceva spăimântător! Amănutele acestei afa-cerii trebuie să fie prea curioase și așa voi să le cunosc. Aide nu mă face să te rog ca pe o conoia, domnișorul; vino de șezi lângă mine și citește; dacă nu vofști, să citești eu singură,

— Nu, o citești eu, zise el.

— Parcă știam; preferi mai bine să suprimii părțile plicticoase ca să termini mai repede: asta e metoda ta. Ești care credușem, că mări-tându-me am căpătat dreptul de a citi orice. M'am înșelat. Domnul se ocupă de lecturile mele tocmai ca Miss Dowson altă oată și el este va! mai neinduplecat ca dânsa. Atunci de ce m'am mai măritat.

(Va urma).

INSTITUTUL DE FETE EDUCATIUNEA ROMANA

Se anunță că cursurile din acest institut, care s'a organizat în modul cel mai complet, vor începe la 1 Septembrie.

Condițiunile de intrare se pot afla în toate zilele la direcțiunea institutului, în localul școlii din strada Negustori No. 4.

Directoarea, Elisa Săvescu.

ȘCOALA PUBLICA DE COMERȚ DIN CAPITCLA

Studiile prevăzute în noua programă a acestor școli sunt destinate a forma: comercianți, ban-cheri, administratori, financiari, funcționari în orice instituțiuni de credit și case industriale etc. etc.

Durata studiilor complete este de 5 ani: trei ani curs inferior și doi curs superior.

Pentru a fi admis în anul I, elevul trebuie să posedă cunoscințele a 4 clase primare.

Studiile ce se predau sunt :

Matematicile, Comptabilitatea, Cursul mărfurilor, Economia politică, Dreptul comercial, Dreptul administrativ, Istoria, Geografia, Fisica, Chemia, Igiena, Limba română, francesă, germană, italiană și greacă, Caligrafia și Desennul.

Inscrierea începe de la 15 August, în localul școlii, strada Domniței No. 7, suburbia Negustorilor, în apropiere de Hotelul de Londra, în toate zilele de la 8—11 ore dimineața.

Concursul începe la 1 Septembrie.

Director, Th. Ștefănescu

TEATRUL DE VARA „DACIA” DIRECȚIUNEA J. D. IONESCU

ÎN TOATE SERILE REPREZENTAȚI
Marți, 21 August, 1879.

A DOUA MARE REPREZENTAȚIE CU PREMIO DE
1000 Franci
CU TREI CONCURRENTI ȘI ANUME

1. Eduard Schiffbäumer, profesor de inot de la băile d-lui Melzer din capitală.
2. D-nu I. N.: amplotat din Bucouresci.
3. D-nu George M.: Matelot.

Două din cei mai buni profesori d'inot din capitală vor asista pe scenă ca experți la acest concurs, asemenea poate asista orice persoană din onor. public.

CURSUL BUCURESCI

MARE CASA DE SCHIMB LA

„Bursa Bucouresci”

I. M. FERMO & F-ii BENZAL

No. 48. STRADA LIPSCANI No. 48.

Pe ziua de 20 August 1879 ora 12

OBLIGAȚIUNI	Cump.	Vând.
100/0 Oblig. urale	103	103 1/2
» » » egite la sorți	98	arg.
80/0 » » domeniiale	104	104 1/2
» » » egite la sorți	99 1/4	arg.
Dob. 10 fr. Obig. Casei pens. 300 lei	186	188
70/0 Serisuri funciare rurale f. C.	99 1/4	arg.
70/0 » » urbane f. C.	93 1/4	93 3/4
80/0 Impr. Municipal.	102 1/4	103
» » cu pr. Buc. (bil. 20 l.)	27	28
Renta Română	74 3/4	75 1/4
Acțiuni „Dacia”.	190	200
» » „Romania”.	72	75
Cupoane rurale exigibile	100	arg.
» » domeniiale	100	—
» » scrișuri	100	arg.
Argint contra aur	100	arg.
Bilete ipototecare contra aur.	78	78 5/8
Rubla hârtie	2 63	2 64
Florinul	2 16 1/2	2 17 1/2
Leu Ottoman	44	48

CURSUL DIN VIENA

30 August

	30 Aug	30 Aug
Napoleonul	9 33 1/2	9 30 1/2
Ducatul	5 54	5 51
Leu Ottoman	21	20 70
Rubla hârtie	122	121

CURSUL DIN BERLIN

30 August

Obli. căile ferate române	95 25
Acțiuni » » » »	87 60
Priorități » » » »	97 90
Oppenheim	106 60
Ruble hârtie	211 50
Stern	122 75
Leu Ottoman	37
	87 40

CURSUL DIN PARIS

30 August

Renta Română	74 75	75
Leu Ottoman	46 75	47

SCHIMBUL 20 August

Paris (3 luni)	99 25
» la vedere	100 80
Londra (3 luni)	25 12 1/2
» la vedere	25 30
Berlin (3 luni)	122 3/4
» la vedere	123 1/4
Viena la vedere	216 1/2

Adresa pentru telegrame,

Fermo Benzal

